No. 3003 Zaterdag 19 Nov. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

TWEE MONARCHIEËN

MENING VAN HILAIRE BELLOC.

[illegible] belangwekkendste onder de politieke gebeurtenissen van onze tijd. Deze keerde op verschillende wijzen terug. In de Verenigde Staten, die steeds een verkiezings-monarchie hebben gevormd met zeer beperkte macht, nam de terugkeer van 't monarchistische streven de vorm aan van een vermeerdering der macht van den Enen Man, verbonden met een poging om zijn persoonlijk gezag gemakkelijker duldbaar te maken. In Polen nam deze de vorm aan van de militaire traditie ener militaire natie, die de parasiterende kracht van advocaten en beroepspolitici verdreef. In het geweldige en nog onverdeelde Russische experiment heeft het verschijnsel de vorm aangenomen die bij dit land past: een autocratie, die onvermengd met barbaars schrikbewind. In Portugal (waar wij het op zijn best zien) keerde de monarchie terug in de vorm van een beheerste en rechtvaardige wetgeving in de handen van een wijsgeer-koning: de beste van alle combinaties, en daarom de zeldzaamste en (helaas!) die, welke het minste vermogen tot voortbestaan bezit. Want wie kan een opvolging garanderen waar eerzucht en hebzucht ontbreken? Maar de twee voornaamste voorbeelden [illegible] terug[illegible] het nieuwe, uit een [illegible] geboren Reich en het nieuwe Italië. Dit zijn in het bijzonder de „Nieuwe Monarchieën". Zij zijn de voorbeelden van wat de monarchie bezig is te doen in grote, actieve gemeenschappen uit onze dagen.

Het ligt op de weg der Engelsen — aldus Hilaire Belloc in The Weekly Review — om deze verschijningen der monarchie nauwkeurig te bestuderen, en wel om twee goede redenen: vooreerst omdat zulke experimenten het tegendeel vormen van de aristocratische koopmansgeest die Engeland gedurende 300 jaar kenmerkte; en vervolgens omdat het eeuwig antagonisme tussen monarchie en geldmacht voor ons van groot belang is. Het raakt aan ons aller leven en ons aller toekomst.

Wij hier in Engeland hebben lang de traditie hooggehouden en doen dit nog voor een groot deel, van bankiers te zijn wier geldmacht vele malen wordt vermenigvuldigd doordat het betaalmiddel liquide en dadelijk te gebruiken is. Inderdaad kan men zeggen, dat geldmacht zonder banksysteem ternauwernood geldmacht is. Het zijn de banken, met hun gebruik van crediet dat [illegible] maken, dat een geldmacht-centrum zijn invloed kan doen gelden. Dat is wat wij zo lange tijd waren en nog voor een groot deel zijn; juist wat Venetië, en op kleinere schaal Genua, in een vroegere wereld waren, en wat waarschijnlijk Carthago was in de Oudheid, en waarschijnlijk ook — op kleinere schaal — Corinthe.

De kloof tussen onszelf en de Nieuwe Monarchieën, in het bijzonder die tussen onszelf en zowel het Reich en Italië, vormt slechts het jongste voorbeeld voor de strijd tussen monarchie en geldmacht. Dit is de werkelijke tegenstelling tussen de twee grote monarchieën en dit land. Ook is er natuurlijk de tegenstelling tussen de traditionele wetsvormen aan de ene zijde en willekeur aan de andere zijde. Daar is de tegenstelling die voelbaar is en door iederen reiziger wordt opgemerkt tussen burgerlijke vrijheid, die in theodie (en zelfs voor een groot deel in practijk) wordt genoten aan de ene zijde, en het ontbreken daarvan aan rie (en zelfs voor een groot deel in voorbeeld van dit contrast bieden ons de bepalingen omtrent het afdrukken van politieke critiek. In Londen kan men, als men de drukkosten maar betaalt en er op let om alle onaangename waarheden omtrent rijke personen te vermijden, doen drukken wat men wil over of tegen wetten en politiek beleid, ofschoon men het natuurlijk niet verkopen kan, tenzij men zelf zeer rijk is. In Berlijn kan men zoiets zelfs niet laten drukken.

Er is ook een tegenstelling tussen een soort van overlevende verscheidenheid bij ons en de opgelegde eenvormigheid bij onze twee grote rivalen. Maar de voornaamste blijft nog steeds te vinden tussen geldmacht aan de ene zijde en monarchie aan de andere.

De voornaamste taak der monarchie is het om de zwakken tegen de sterken te beschermen, en daarom vooral de rijken tegen de armen. Het is de definitie van monarchie dat zij betekent het bestuur door een macht die te rijk is om te worden omgekocht en te sterk om te worden bedreigd. Er is geen belachelijker dwaling, geen ernstiger misverstand betreffende het Reich en het Nieuwe Italië dan de gedachte dat zij min of meer de bolwerken van het „kapitalisme" vormen. Het is juist andersom: zij ontstonden als de vijanden van het kapitalisme, zoals dit zich ontwikkelde gedurende de negentiende en het begin der twintigste eeuw. Zij bouwen tegenover de kracht van het kapitalisme en zijn almachtige monopolisten een corporatie op, die ook gericht is tegen de kracht van die tweelingbroeder van het kapitalisme: [illegible]

Maar ofschoon deze twee monarchieën op elkaar gelijken omdat zij het monarchistische beginsel in Europa weer in ere herstelden en daaraan de grootste kracht verleenden, verschillen zij van elkaar op verschillende wijzen — waaronder er zijn van vitaal belang.

De nieuwe Italiaanse monarchie wordt geleid door een man van genie, die bovendien alle politieke talenten van zijn ras erfde: waarbij dan onder „politiek" zijn ingesloten: diplomatieke vaardigheid. De nieuwe Germaanse monarchie, ofschoon door één hoofd geleid, regeert alleen door de werkzaamheid van een bepaalde groep. Zij heeft daarom veel minder van een monarchie dan de Italiaanse. Verder verkondigt de nieuwe Germaanse monarchie een zeer uitzonderlijke en ontraditionele sociale leer. Deze stamt van Nietzse's geestesstoringen. De nieuwe Italiaanse monarchie is niet alleen traditioneel, maar vergoddelijkt de traditie. Zij leeft van de werkelijke herinnering aan Rome, terwijl de Germaanse monarchie leeft van een fantastisch en ten onrechte als oorspronkelijk beschouwd Teutoons barbarisme. De nieuwe Italiaanse monarchie wekt de klassieke tot nieuw leven op; de nieuwe Germaanse monarchie doet Wagner-spelers optreden, bejaard en met vlaskleurige pruiken hun rol schreeuwende. De nieuwe Italiaanse monarchie begrijpt haar rivalen, vrienden en neutrale toeschouwers; de nieuwe Germaanse monarchie begrijpt niets dan zichzelf — wat niet moeilijk te begrijpen valt.

Maar het grotere en blijvende verschil tussen deze twee is te vinden in de verschillende houding, aangenomen ten opzichte van de godsdienst die Europa maakte. De Italiaanse monarchie bevordert één Godsdienst en eerbiedigt de Christelijke overlevering. Een absoluut bewind zal altijd met de Kerk in conflict geraken, maar de Italiaanse Regering weet wat de Kerk is en zal deze beschermen. Met het nieuwe Duitse experiment is het juist andersom gesteld. Zij die dit ondernamen lijden aan een illusie, die bij onvoldoende ontwikkeling vaker voorkomt: zij denken dat het Christendom zijn einde nadert. Zij nemen voor vast aan dat het niet meer is dan een snel verdwijnend beletsel voor hun plannen. Het Italiaanse experiment getuigt van meer beschaving dan het Duitse.

Misschien maakt deze tegenstelling wel dat wij verwachten mogen, dat het nieuwe Italië zal blijven voortbestaan en mogen twijfelen aan de toekomst van zijn huidige bondgenoot.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De verontwaardiging van de wereld tegenover de Duitse Jodenvervolging blijft aanhouden. En door verschillende landen als de Ver. Staten, Engeland en Nederland zijn reeds maatregelen genomen of nog in bespreking om de Joodse bannelingen te helpen. Zo denkt Engeland [illegible] Joodse [illegible] Brits-Guiana en Noord-Australië.

Zeer anti-Duits is de stemming geworden in de Ver. Staten, waar men toch al geen warme gevoelens voor Duitsland koesterde. Bij het vertrek van de Bremen dreigde de verontwaardigde menigte tot repressailles over te gaan. En zou de Amerikaanse regering eenzelfde standpunt hebben ingenomen, als enige dagen geleden de Duitse, „die het gepeupel maar liet begaan, omdat de beweging zo sympathiek was", dan zou het grootste Duitse schip eenzelfde weg vermoedelijk zijn opgegaan als de „Vancouver", n.l. de kelder in.

Maar de Amerikaan is verstandiger en weet zelfs niettegenstaande de verontwaardiging nog de humor te laten meespreken. Zo moest op bevel van de regering de burgermeester van New York het gebouw van het Duitse consulaat doen beschermen; en La Guardia heeft thans een cordon om de gebouwen [illegible] van ... Joodse politiemannen [illegible].

Nog moeten we melding maken van de verklaring van den secretaris van Roosevelt, dat zijn scherpe kritiek op Duitsland's optreden tegenover de godsdiensten even goed slaat op de behandeling der Katholieken als der Joden.

Uit de omstandigheden bij de begrafenis van von Rath, welke Donderdag te Dusseldorf met Koninklijke eer plaats vond, zou men kunnen besluiten dat Duitsland lelijk in zijn maag zit met de uitgehaalde stommigheden. Er was al aangekondigd dat Hitler bij deze begrafenis een grote rede zou houden; dat deze begrafenis aanleiding zou worden tot nieuwe uitbarstingen. Maar niets van dit alles.
En de redes van von Bohle en von Ribbentrop, waren voor Nat. socialisten wel buitengewoon kalm.

Dezer dagen hebben de ondertekeningen plaats gehad van een Amerikaans-Engels handelsverdrag en een Engels Italiaanse overeenkomst; wel merkwaardig, daar juist de besprekingen met Duitsland over verdragen zijn geschorst.

De landhonger van Duitsland schijnt nog niet ten volle bevredigd en dezer dagen zijn er bij Tsjecho Slowakije nog weer eisen binnengekomen om nieuwe gebieden.

Ook omtrent de Karpathische Oekraine is het nog niet rustig. Daar hebben zelfs dezer dagen gevechten plaats gehad tussen Tsjechen en Polen; andere berichten zeggen Tsjechen en opstandelingen.

Verder hebben in Parijs enkele communistische relletjes plaats gehad tegen de nieuwe belastingwetten.

Tot slot willen we nog een merkwaardige nabeschouwing geven over de besprekingen in München en wat daarbij kwam.

Mr. R. J. H. Patijn, broer van de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken en zelf tot voor kort een der leidende hoofdambtenaren van het Departement van Buitenlandse Zaken, schrijft in de N. R. Crt. een artikel, waarin hij de feiten der laatste weken in de buitenlandse politiek nog eens op de keper beschouwt en het raadselachtige verloop van zaken tracht op te lossen.

Hij komt daarbij na de slotscène te München tot een zeer merkwaardige conclusie.

Zij is deze, dat er geen werkelijk gevaar voor oorlog bestaan heeft en dat de gehele wereld de dupe is geweest van een zorgvuldig voorbereide en prachtig uitgevoerde comedie.

Het Sudeten-probleem diende zich aan en moest overeenkomstig Hitler's inzichten opgelost worden; maar het was, wegens de geldende contractuele banden tussen Frankrijk en Rusland met Tsjecho Slowakije enerzijds en Frankrijk en Engeland anderzijds, uiterst moeilijk er aan te raken zonder 't risico te lopen, dat men óf zou moeten terugwijken óf de wereldoorlog zou ontketenen. Duitsland noch Italië wilden deze; Duitsland niet, ware het alleen omdat zijn weermacht nog niet tot een werkelijk leger is saamgeklonken en het tevens bij een blokkade vrij spoedig gebrek aan grondstoffen zou hebben gekregen, Italië niet, omdat het ter zee, waar het tegenover de verenigde vloten van Engeland, Frankrijk en Rusland ver in de minderheid zou zijn geweest, met zijn lange kustlijn en zijn leger in Abessynië uiterst kwestbaar was. Hoe nu te handelen?

Er wordt een rolverdeling vastgesteld, die zowat neerkomt op die tussen Mephisto en Faust: „Nur zugestossen! Ich pariere". Hitler zal met klem zijn eisen voorbrengen, terwijl Mussolini zich min of meer afzijdig zal houden en alléén diplomatieke en oratorische steun geven zal. Hoogstwaarschijnlijk is aanstonds heel wat te bereiken: de Westerse mogendheden willen niet vechten en er is in het Duitse standpunt ten aanzien van de Sudetenkwestie veel, wat de publieke opinie buiten Duitsland redelijk en moreel gerechtvaardigd zal achten. Winst valt dus bijna zeker te boeken, ook al krijgt men misschien niet het volle pond. Maar de Führer behoeft niet bescheiden te zijn, want de andere partij zal het tafellaken niet doorsnijden zolang het ook maar enigszins mogelijk is het intact te laten. Hitler kan dus ver en steeds verder gaan in zijn eisen: heeft hij A, B en C. verkregen, dan vraagt hij er aanstond D, E en F bij. Op een gegeven ogenblik moet hij vastlopen en voor de keuze komen te staan tussen een smadelijke terugtocht of de wereldoorlog. Op dit ogenblik echter treedt de Duce als de reddende engel ten tonele. Hitler kan tegenover zijn vriend Mussolini concessies doen, welke hem tegenover Engeland en Frankrijk zonder verlies aan prestige niet mogelijk zouden zijn. Op het laatste ogenblik wordt onder het gejuich der volkeren het oorlogsgevaar afgewend. De Führer gaat naar huis met het uiterste maximum van het bereikbare in zijn zak en de Duce vlecht zich de lauweren van den vredestichter om de slapen. Tevens krijgt hij een kans zijn oude lievelingsdenkbeeld te verwezenlijken de vier grote mogendheden zonder Rusland aan de congrestafel.

Sieg Heil!!!

In dit hypothetische beeld, dat door ettelijk details nog zou kunnen worden verduidelijkt, passen alle bekende feiten. Mocht het aan de werkelijkheid beantwoorden, dan zou een schijnvertoning zijn uitgevoerd, die een grote dosis cynisme bij de auteurs-acteurs zou verraden, maar tevens van hun standpunt bezien, een verbazend knap stuk werk zou geweest zijn. Want het eindresultaat was onmiskenbaar een onverdeeld succes voor de beide dictatoren."

Aldus Mr. Patijn, de man die veel achter de schermen der diplomatie gekeken heeft en die deze mening niet zou publiceren als hij er geen goede grond voor had.

Maar in dit licht komt de z.g. vredesrol van Chamberlain en Daladier wel in een zeer eigenaardig licht.

Het mooiste is bovendien, dat nu in Tsjecho Slowakije Duitsland toch nog voor de 100 pCt. zijn zin krijgt en bovendien het nieuwe Tsjecho Slowakije weet te oriënteren in Duitse richting.

Het leven is dikwijls uit matige kleinigheden samengesteld, en van de kleinste delen gaat dikwijls de grootste invloed uit.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE NAZI-TERREUR TE WENEN.

Een officieel verslag van de „Osservatore Romano."

De „Osservatore Romano" publiceerde 14 Oct. het volgende verslag van de aanvallen op den aartsbisschop van Wenen, Z. H. Em. kard. Innitzer. op 7 October j.l.

„Op een vergadering van de katholieke jeugd in de Sint Stefanus-kathedraal had kardinaal Innitzer de jongelieden aangespoord, in het geloof te volharden.

Toen deze jongelieden, ten getale van ongeveer zesduizend, het kerkgebouw hadden verlaten, juichten zij den kardinaal toe.

Groepen van de Hitlerjeugd en S.A.-afdelingen hielden tegenbetogingen en riepen „Ons geloof is Duitsland. Weg met Innitzer".

De katholieke jeugd antwoordde niet, doch later verzamelde de S.A. zich voor het paleis van den aartsbisschop, wierp, onder het slaken van kreten, stenen tegen de deuren en eiste, dat de kardinaal naar een concentratiekamp zou worden gezonden.

De secretaris van den kardinaal waarschuwde de politie en om elf uur in de avond werden de betogers verwijderd.

De volgende dag, 8 October, te kwart over acht begonnen de vijandige betogingen opnieuw.

Vensters werden ingeworpen en opnieuw werd de politie gewaarschuwd. Zij verzekerde, dat de noodzakelijke maatregelen waren genomen, doch een kwartier later, vóórdat zij ingegrepen had, hadden de betogers de deur geforceerd en waren zij het paleis binnengedrongen.

Om heiligschennis te voorkomen, nuttigde een prelaat de aanwezige geconsacreerde H. Hosties, vóór de betogers, die een secretaris van den kardinaal hadden neergeslagen, de kapel konden binnendringen.

In de kapel vernielden zij een beeld en een crucifix.

Het purper, het borstkruis en de kardinaalsring van den aartsbisschop werden gestolen, het meubilair, schilderijen en kunstvoorwerpen werden vernield.

Een ceremonarius werd met een kandelaar mishandeld, terwijl een secretaris naar een balkon werd gesleept en omlaag geworpen. Hij werd echter nog tijdig door meer kalme demonstranten gered.

Toen de politie, veertig minuten nadat zij was gewaarschuwd, ter plaatse kwam, trokken de betogers zich onder het zingen van het Duitslandlied terug, zonder dat iemand werd lastig gevallen. Slechts één persoon werd gearresteerd.

Tegelijkertijd speelden zich gelijke tonelen af in een huis nabij het paleis, waar de kardinaal een toevlucht had gezocht. De kardinaal werd ontdekt en beschimpt. De kanunnik Kravarik werd uit een venster geworpen en bleef ernstig gewond liggen.

De betogers verbrandden op het plein voorwerpen van waarde, o.a. de mantel van den kardinaal.

„NIEUWE VRACHTDIENST DER K.L.M. OP LONDEN VERVOERDE 40.000 KG.

Voor de nieuwe mogelijkheden van vrachtvervoer, welke de K.L.M. biedt tussen Nederland en Engeland, bestaat grote belangstelling. In de korte tijd van zijn bestaan (juist 2 maanden) vervoerde de vrachtdienst op Londen niet minder dan 40.000 KG. aan goederen en post.

Daar men een der DC-2 machines, de „Nachtegaal" voor deze speciaal heeft ingericht, is men voor vrachtzendingen practisch niet meer aan afmetingen of gewicht gebonden.

Reeds herhaaldelijk werd het hierdoor in de afgelopen drie weken mogelijk meer omvangrijke zendingen, onder meer motorfietsen per vliegtuig te versturen.

Ook voor lange-afstandsvervoer kiest men hoe langer hoe meer de luchtweg. Korte tijd geleden stelde de Air France haar geregelde dienst op Zuid-Amerika voor vrachtvervoer open. Reeds velen maakten van deze verbinding gebruik om goederen van Nederland uit in hoogstens vijf dagen naar Chili, Argentinië en andere Zuid-Amerikaanse staten te zenden. Zo worden reeds geregeld monsters, instrumenten, machine-onderdelen en tal van andere artikelen op deze snelle wijze vervoerd."

„DE K.L.M. VLIEGT NAAR ZUID-AFRIKA.

Voor philatelisten een bijzondere attractie.

Dit jaar zal de herdenking van de Dingaansdag in Zuid-Afrika een bijzonder karakter dragen. Op 16 December is het honderd jaar geleden, dat Dingaan, koning der Zoeloes door de Boeren werd verslagen.

Oude banden van vriendschap onderhouden in Nederland de belangstelling voor Zuid-Afrika. Vandaar, dat de K.L.M. besloot een harer zilveren vogels af te vaardigen om Nederland bij die gelegenheid in het land van de blauwe heuvels, de diamanten en de Voortrekkers, te vertegenwoordigen. Op 6 December zal een Douglas DC-3 uit Amsterdam naar Zuid-Afrika vertrekken voor een bijzondere vlucht, ± 14 dagen duurt het verblijf in de Unie; op 24 December wordt de terugreis aanvaard.

Voor de philatelisten opent deze vlucht de mogelijkheid hun verzameling met enige interessante stukken te verrijken. Zowel op de heen- als op de terugreis zal post worden meegenomen, waarbij voor het eerst de nieuwe Nederlandse postzegel voor bijzondere vluchten ad 12½ cent zal worden gebezigd. Het ontwerp van deze postzegel is van den grafischen kunstenaar Aart van Dobbenburgh en stelt voor een zich in de vlucht oriënterende kraai, de vogel, welke, om zijn uitnemende vliegeigenschappen bekend is. De uitvoering is geschied in rotogravure in de kleuren blauw-grijs-bruin; de afmetingen zijn 28 × 39½ millimeter.

Binnenkort worden bijzondere enveloppen verkrijgbaar gesteld, welke daarenboven van een speciaal stempel worden voorzien.

In Zuid-Afrika zullen ter gelegenheid van Dingaansfeest bijzondere postzegels verschijnen, welke dus voor de verzending van poststukken met de terugvlucht zullen kunnen dienen. Op het ogenblik [illegible] bereid, waarbij de kosten van de frankering van de stukken voor de terugvlucht aan de Nederlandse Postdienst kunnen worden betaald, hetzij in Nederlandse postzegels, hetzij in internationale antwoordcoupons. De Zuid-Afrikaanse postdienst zal de stukken dan met de bijzondere zegels frankeren.

De regeling voor bestellingen uit West-Indië is zeer eenvoudig: zij behoeven slechts hun adres op te geven aan het Postkantoor te Amsterdam-Centrum, met de nodige antwoordcoupons, waarna dit postkantoor voor adressering, frankering, verzending enz. zorgt draagt."

EEN AMERIKAANS HERDERLIJK SCHRIJVEN.

Tegen het Communistisch Wereldgevaar.

In de Verenigde Staten wordt de communistische propaganda bijzonder heftig gevoerd. Herhaaldelijk hebben reeds de Katholieke Kerkvorsten van Amerika tot de openlijke strijd tegen de rode vloedgolf opgeroepen en onlangs heeft de Aartsbisschop van Cincinnati: John Mc. Nicholas, in een lang Herderlijk schrijven waarschuwend op de communistische verpesting van Noord-Amerika, ja van de halve wereld gewezen. Die bekendmaking is in de grond van zeer grote betekenis. Een ontzettend bliksemlicht valt in die schrijven op de sociale toestanden in het land van het nog steeds machtige groot-kapitalisme. En meer: genoemde Kerkvorst ziet alle landen der aarde door den roden Leviathan bedreigd. Hieronder moge het een en ander uit het Herderlijk schrijven onder de ogen onzer lezers worden gebracht.

Diepe geestelijke verwarring.

De Aartsbisschop klaagt in genoemd Herderlijk schrijven allereerst over de diepe geestelijke verwarring waarin zovele volkeren zich thans bevinden. Vrees voor oorlog en revoluties beheerst de gemoederen. Zo vele Staatslieden versagen en leveren hun land uit aan een verderfelijk links-radicalisme uit. In de U.S.A. in het bijzonder wordt de zo geroemde democratische vrijheid systematisch misbruikt en de klassenstrijd aangemoedigd. Kapitalisten en industriëlen zijn dikwerf zeer hardleers en zien naar de oude „orde" terug, waarin de arbeidersmassa werd verslaafd en de zucht naar onmatig gewin kon worden botgevierd naar believen. Zij zijn verblind en zien niet, dat zij door hun houding de komst der revolutie vergemakkelijken. Ja, deze revolutie staat reeds voor de deur! Daarbij komt, dat in alle kringen de Goddeloosheid toeneemt. Nimmer is het verstand op aarde dieper vernederd geweest als thans, want de Goddeloosheid in de wereld is van schrikbarende omvang, zoals wij dat beleven, en betekent een gebrek aan verstandig denken. „De dwaas zegt in zijn hart: er is geen God" (Psalm 13, 1). Het ongeloof blijft helaas geen theorie, doch drijft aan tot de daad, of duidelijker: tot revolutionnering der gehele wereld. Het verwerpt de zedeleer, het berooft het menselijk leven alle waarde en loochent de onsterfelijkheid der ziel.

Het dreigende voorbeeld van zulke omverwerping van alle waarden zien wij in rood Spanje, waar rond 300.000 Christelijke leken, 6000 priesters, meerdere duizenden kloosterlingen en 11 Bisschoppen om wille van het Geloof vermoord zijn. Ons antwoord op zulke misdaden mag niet enkel op papier staan; het dient tot niets bij de arbeiders slechts te verzekeren dat hun lot onder communistische heerschappij nog veel erger zal worden.

Neen, ons antwoord moet de Evangelische daad zijn: sociale rechtvaardigheid en broederlijke liefde tot alle mensen. Erkenning der menselijke waarde, ook van den arbeider, toekenning van billijk en rechtvaardig loon aan de z.g. proletariërs, verantwoordelijkheidsgevoel der individuen en der maatschappij voor het lot der economische zwakken. Weliswaar valt te zeggen, dat daartoe geduld vereist wordt. Wij kunnen den arbeider van heden niet reeds morgen uit het liberaal-individualistisch industriekapitalisme bevrijden. De redding kan slechts trapsgewijs geschieden.

Vijf gronden.

De Aartsbisschop voert dan vijf gronden aan waarom de verderfelijke geest van het communisme de massa kon inpalmen.

1. De afval der volkeren van God. Vele regeringen handelen zo alsof zij aan God voor hare besluiten en handelingen volstrekt niet verantwoordelijk zijn. De regering der U.S.A. in het bijzonder toont zich tegenover de religie gewoonlijk onverschillig. Zij veroorlooft — onder de dekmantel der vrijheid — alle gevaarlijke groepen te propageren en te woelen. Het communisme mag daar ongehinderd zijn gang gaan en zich uitbreiden. Het feit, dat vele Amerikaanse politici innerlijk com- [illegible] te verwonderen.

2. De Uiteenvalling van het gezin. De kiemcel der samenleving is niet het individu, doch het gezin. Deze grondstelling wordt in de U.S.A. doorgaans verwaarloosd. Het geldt daar als van veel meer gewicht een reusachtig leger van ambtenaren en beambten te betalen dan het gezin te beschermen. Daarbij komt het groot aantal echtscheidingen, zelfs in oude, tot voor kort traditie-getrouwe gezinnen! Leidende personen van het land spreken zich openbaar uit ten gunste ener vergemakkelijking der echtscheiding in de zin van egoïstische willekeur, welke aan de gemeenschappelijke functies van het huwelijk onverschillig is. Eveneens zo staat 't met de controle op de geboorten. Zo wordt het gezinsleven vernietigd en ter vervanging der ontbrekende gezinsvreugde wordt buitenshuis zinnelijk genot gezocht. De mensen zijn niet huizig geworden.

3. Het misbruik der persvrijheid. De mannen die zijn geroepen tot de vorming der openbare mening, hebben dikwijls vergeten dat zij de gemeenschap moeten dienen. Zij bezitten geen grondbeginselen en houden er zich aan dat de momentele macht in de Staat bepaalt wat goed en slecht is. Overigens beoefenen zij hun geschrijf als een zuivere handels zaak; zij zijn uitsluitend op gewin bedacht en deinzen voor geen sensatieleugen terug om lezers en daardoor geld te verkrijgen.

4. De verkeerde opvoeding. In Amerika hebben de jeugdleiders de autoriteit der ouders grondig verzwakt en God uit hun program volkomen buitengesloten. Ja, zij zijn zelfs zover gegaan — en vele leraren aan hogescholen waren daaronder — de leer van den persoonlijken, bovenwereldlijken God belachelijk te maken. Geen wonder, indien kinderen die dergelijk onderwijs ontvangen later aanhangers van het communisme worden.

5. De sociale onrechtvaardigheid. De arbeiders zijn er van overtuigd, dat de werkgevers koude en onmenselijke lieden zijn. Dikwijls ten rechte! De Amerikaanse financiële Cesars waren medeschuldig aan de wereldoorlog. Zij kennen geen berouw en schijnen zo te willen blijven. Zij weigeren nog heden den arbeider de hem toekomende rechten. Zij vereeuwigen de strijd tussen kapitaal en arbeid. En toch kan het kapitaal ten slotte slechts gered worden indien die strijd eindigt en sociale rechtvaardigheid verwezenlijkt wordt, zoals de religie het beveelt.

Plutocratische fouten.

Het plutocratisme heeft twee heilloze fouten begaan. Eerstens: het heeft zich van God losgerukt en de grondregel gemaakt: Business are business" (Zaken zijn zaken). Doch de religie is geen Zondagskleed. Wie haar op werkdagen veracht, richt zich ten slotte te gronde en stuurt aan op de chaos. Daarmede doet hij juist datgene wat de communisten wensen: hij wordt onmenselijk, verhard, liefdeloos, hij wordt een slavenhouder, hij vermeerdert de armoede der massa, hij helpt het toekomstig revolutie-leger vormen. De luidklinkende en zeer duidelijk uitspraken van Leo XIII en Pius XI tegen deze ontwikkeling hebben de kapitalisten in de boosheid hunner harten genegeerd.

Ten tweede: Het plutocratisme heeft de industrie mateloos opgevoerd. Zij heeft er maar op los geproduceerd, niet in overeenstemming met de behoeften, om die te dekken, doch profijt trekken was het doel. Zonder rekening te houden met het algemeen welzijn werden nieuwe behoeften in het leven geroepen, werd mensenarbeid door machines vervangen. Het is duidelijk dat de H. Kerk deze erbarmelijke feudaliteit tegentreden moest. De H. Kerk staat steeds aan de zijde der kleinen, zwakken en ouden van dagen, die niet meer werken kunnen. Zij is bezorgd voor het welzijn der gezinnen, iets wat het liberaal-kapitalisme volkomen onverschillig is. Zij strijd er tegen dat de arbeider ontmenst wordt tot machinedeel, dat menselijke arbeidskracht alléén waarde heeft op de arbeidsmarkt. Zij verwerpt de vorming van trusts en monopolies, en zij ziet duidelijk dat de- ze [illegible] den zullen vallen. Het is bedenkelijk dat de overige religies in Amerika zich nauwelijks tegen de bovengenoemde mistoestanden verzetten en de Katholieke Kerk in hare strijd daartegen niet steunen, uit vrees dat zij een te groot overwicht over de andere belijdenissen zou verkrijgen.

Aan het slot van zijn Herderlijk schrijven verzoekt de Aartsbisschop de gelovigen telkens bij het luiden van het Angelus te bidden dat God het land tegen het communisme moge beschermen en de communistische dwalenden zich mogen bekeren. Niemand, aldus een der laatste zinsneden, kan thans neutraal blijven. Ieder is gehouden God aan te roepen. Werkeloos toe te zien is misdadig. Het fanatisme der Godlozen is alleen niet opgewassen tegen de overstromende naastenliefde.

Ziedaar in hoofdzaak de inhoud van de Herderlijke brief. Ook voor ons is deze van belang in de strijd tegen het communisme, waartoe wij als Katholieken verplicht zijn. Het zou m.i. wel aanbeveling verdienen ook hier te handelen overeenkomstig het verzoek van den Aartsbisschop, telkens wanneer het Angelus-klokje klinkt.

VERBONDEN DOOR HET GELOOF.

De „Nederlander" schrijft:

„Terwijl wij het bovenstaande artikel schreven, bracht de radio ons het verslag van een rede van de heer Hitler, waarin deze zeide, dat het nu maar eens uit moest zijn met de buitenlandse critiek op het lot van sommige personen in Duitsland. Waarmede hij [illegible] spannende dagen, die achter ons liggen, toen hij honend sprak over de zorg van het buitenland over Niemöller's lot.

Aan de ontvangen sommatie zal de Christen geen gevolg kunnen geven.

Natuurlijk zal hij zich hebben te onthouden van critiek op zuiver buitenlandse zakelijke aangelegenheden.

Maar zodra in Duitsland of waar elders ook, Christenen om des geloofs wille vervolgd moeten of te lijden hebben, zal hij zijn stem doen horen.

Het lot van die Christenen in Duitsland raakt de Christenen in de gehele wereld. Die Christenen in Duitsland behoren meer bij ons dan bij de heidenen onder de Duitse nationaal-socialisten. Hun lot is ons lot, hun leed ons leed.

De Duitse rijkskanselier kent slechts de stem van het bloed en weet niet van de verbondenheid door Christus over alle staatsgrenzen heen.

Hij zal de verhouding der Christenheid dan ook nooit begrijpen.

Tenzij het God zou goeddunken hem de ogen te openen en hem te doen zien hoe nietig ten slotte al zijn scheppingen voor God's aangezicht zijn.

R. K. KERKEN

Parochiekerk Otrobanda:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:
4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:
4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:
4.45 Vroegmis.
6.— H. Mis voor de Portugezen.
7.— H. Mis voor de kinderen.
8.15 Hoog-Mis.
4.30 Lof.

In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

BOEKBESPREKING.

Verschenen is de ZONNEWIJZER-almanak onder redactie van Mr. A. Diepenbrock, Ernest van der Halen, Henk Kuitenbrouwer, Irma Meyer, Jac. Schreurs M.S.C., Kees Spierings en Bernard Verhoeven.

En verdere medewerking van o.a. L. Aarts S.J., Hendrik Andriessen, Henri Asselbergs, Emil Erens, Kees Galesloot, Dr. Caec. Huigens O. F. M., Albert d eKlerk, Marie Koenen, Henk Kuitenbrouwer, Albert Kuyle, Prof. Dr. Willibrord Lampen O.F.M., Dr. [illegible] J. de Vrankrijker, enz.

Terwijl als illustrators meewerkten: Charles Eyck, Henri Jonas, Joep Nicolas, Otto van Rees, Cuno van den Steene, Karel Thole, enz.

Het boek is gedrukt op houtvrij wit papier, in een omvang van 416 bladzijden druks, waarvan 64 bladzijden gedrukt in zwart en rood. Het werk bevat 225 illustraties van de hand van de hierboven onder het hoofd illustratoren genoemde kunstenaars, in zwart, en 8 reproducties naar schilderijen van den bekenden meester Otto van Rees, in drie-kleuren-diepdruk.

De samenstellers hebben er naar gestreefd een zo goed mogelijke samenhang te bereiken tussen de bijdragen onderling en in het boek de seizoenen van het jaar zoveel mogelijk te doen weerspiegelen.

Naast de mooie afbeeldingen, de zangerige en inhoudrijke gedichten, de boeiende verhalen, de heiligenlevens, de leerzame artikelen op allerlei gebied, worden ook de gedenk- en vierdagen van het jaar 1939 herdacht. Zo worden o.m. de twaalf-honderdjarige sterfdag van den Heiligen Willibrord, de driehonderd-jarige herdenking van de slag bij Duins, en het 100 jarig bestaan der spoorwegen in Nederland tot onderwerp van diverse bijdragen gekozen.

Dit jaarboek is niet zo maar een boek tussen de stroom van boeken, die dag-in dag-uit gedrukt worden en te koop worden aangeboden.

Niet alleen een kloek en royaal werk, dat nu eens voor zeer weinig geld bereikbaar wordt gesteld.

Niet een boek, dat men koopt, meer of minder vluchtig leest, en dan aan zijn lot overlaat.

Zonnewijzer is een rijke, jaarlijkse gave aan het katholieke volk der lage landen, een schat voor de geest, het verstand en het hart, een bron van innige godsdienstzin, van bloeiende schoonheid en vormende kennis. De erfenis onzer voorvaderen, aan vroomheid en schoonheid, aan karakter en eigen aard; de pogingen van het heden om deze waardevolle dingen des levens te behouden, te zuiveren en te verrijken, willen de uitgevers in een zodanige vorm verzamelen, dat de toekomst er een steeds aangroeiende rijkdom in zal bezitten.

Zonnewijzer wil worden tot een blijvend en gewaardeerd bezit in de katholieke gezinnen, ook in die, waar tot nu toe een boek maar moeilijk vermocht door te dringen.

Het is om deze redenen, aldus de prospectus, dat de uitgevers de almanak [illegible] een degelijk en stevig boekwerk, [illegible] geen zorgen en geen kosten werden gespaard om het zo schoon en zo „onvergankelijk" mogelijk te maken. En het is om dezelfde reden, dat dit boek een prijs kreeg, die het voor iedereen bereikbaar stelde.

Zoiets is alleen mogelijk wanneer deze almanak een zeer ruime verspreiding zou krijgen. Maar deze ruime verspreiding is evenzeer nodig, wil de redactie haar doel bereikt zien.

Zonnewijzer is immers geen boek voor weinigen, voor een bepaalde groep, een beperkte klasse. Zonnewijzer is een boek voor allen. Een boek, dat zorgvuldig bewaard en graag gehanteerd zal worden in alle katholieke gezinnen, waar de geest niet volkomen verwaarloosd wordt. Een boek, dat om inhoud en vorm een sieraad zal zijn van ieder huis, en dat bij het vorderen der jaren steeds dierbaarder worden zal.

CURACAO.

BANGE [illegible]

Men schrijft ons:

Het waren angstige en bange uren daar aan de beruchte rooi „Parkietenbosch" ook genoemd Sabina, naar het eerst slachtoffer dat daar viel en de rij van de velen die nog volgen zouden, opende.

Om 23 uur stonden er reeds enige auto's voor de rooi te wachten, die niet meer te passeren was wegens het als een bergstroom wild bruisende water, dat hoog en breed over de betonnen borstwering wegstroomde.

Midden op de weg in het holste gedeelte stond tegen de borstwering aan een busje met enkele passagiers. Schuin er tegenover aan de andere zijde van de weg een truck. De motorkappen waren al geheel door de stroom bedolven.

Over de auto die enige weken geleden daar verongelukte en aan de kant van de weg was achter[illegible] bruiste het water in een brede golf.

Het woest donderen van de stroom, de zwaar neerplassende regen, de verre donder en het zware weerlicht maakten een machtige indruk, maar toch dacht men nog niet direct aan gevaar. Busje en truck stonden nog veilig, zo dacht men; de motor was natuurlijk afgeslagen. En stonden aan beide zijden niet een rij auto's? En allen bleven in hun wagens. Nu en dan zag men eens een paar gedaantes naar [illegible] kunnen passeren.

Maar opeens bij een lichtstraal werd men zoiets gewaar van een auto, opvallend omdat ze van witte kleur was. En mensen bewogen zich erop. Neen het kon niet zijn! Maar nog eens gekeken en nog eens. Het water gutste neer. Maar toch bleek het waarheid. Toen de regen getrotseerd en naar de kant van de rooi gelopen. Een flashlight werd er op gericht.

Ja, het was de witte auto van de Noord. Op een dertig meter afstand van de weg, midden in de rooi, in de wildbruisende donderende stroom, met de motor naar de weg gekeerd. En mensen maakten bewegingen en schreeuwden om hulp. Hoeveel waren het? Wat riepen ze? Wie zou hier kunnen helpen in deze stikdonkere nacht?

De hopman van de St. Franciscusgroep der Padvinders werd bereid gevonden te proberen naar de pastoor van Sta Cruz te rijden en daar hulp in te roepen van de politie te Oranjestad en San Nicolaas.

Als hij daar nog maar komen kon; want voor de goedkoopte heeft men de grote asfaltweg, hoofdverkeersweg tussen San Nicolaas en Oranjestad alle heuvels en dalen van het terrein mee laten maken, zodat men niet over de rooien maar er doorheen rijdt; en voor de rest rijdt men over het asfalt als over een slechte, verzakte klinkerweg.

De verbinding met San Nicolaas was verbroken, maar met Oranjestad was verbinding te krijgen.

Intussen kwam ineens doodvermoeid en verschrikt een mensengedaante uit de stroom [illegible] Hij vertelde dat twee [illegible] auto waren afgeslagen en verdwenen.

Later hoorden we dat hij uit angst voor het water in een hoge boom gekropen was en nog steeds het donderen van de stroom horend, nog later de boom voor het dak van een huis verwisseld had.

Reminiscenties uit het verhaal van de Zondvloed?

Reeds voordat men naar Sta Cruz hulp was gaan inroepen, had men van de kant van de zee af en toe een hulpgeroep gehoord. Men was dan ook al die kant uitgelopen, zonder dat men iemand te zien kreeg.

Nu men echter hoorde dat er twee van de auto waren afgeslagen, trok men opnieuw op onderzoek uit.

Eindelijk arriveerde de luitenant met een afdeling Mariniers uit Savoneta. Per radio had men hen kunnen bereiken.

De toestand van de passagiers in het busje op de weg in de rooi werd steeds hachelijker.

Het licht van de truck der Mariniers werd op 't bosje gericht. De sergeant bond een touw om zijn middel en zou proberen 't bosje te bereiken. Nog twee mariniers volgden, 't touw welks einde aan de truck bevestigd was, stevig omklemmend. De overige mariniers lieten het touw langzaam vieren. Maar voordat men een 10 à 12 meter de weg op [illegible] elkaar weggeslagen en bleek het onmogelijk op de been te blijven. Nog tweemaal werd opnieuw geprobeerd Maar 't bleek eenvoudig onmogelijk. Men zou levens wagen zonder kans anderen te redden.

Nu kwam de Hopman met enige anderen op een draf aangelopen. Ze hadden de drenkeling gevonden, midden in de monding van de Rooi.

Onmiddellijk togen enkele Mariniers en anderen erop uit om redding te bieden. Naar ons verteld werd, heeft daar een Venezolaan met een reddingsgordel om en gebonden door een touw, zich in de stroom gewaagd en het geluk mogen smaken de drenkeling, een matroos van de onderzeeër en tijdelijk reiziger van de witte auto, die ook onderzeeër allures dreigde aan te nemen, te redden.

Inmiddels was aan de overzijde de militaire politie aangekomen en begon daar alle krachten in te spannen om de passagiers van de witte auto te redden.

Het bleken twee matrozen te zijn. De auto was inmiddels nog enige tientallen meters verder de stroom ingesleurd.

Na lang worstelen mocht het eindelijk gelukken een lijnverbinding met de auto te krijgen, en toen waren beide matrozen spoedig uit hun hachelijke positie gered.

Nu werden van beide zijden weer alle krachten ingespannen om de passagiers uit het busje te redden, dat gevaarlijk begon te slingeren onder de druk van het water.

Opeens kwam de truck die ernaast stond in beweging en [illegible] met een zeven man tegelijk, gebonden aan het touw de bus te bereiken. Maar weer werd men teruggeslagen.

Toen kwam van de militaire politie de verblijdende roep: „Waag je leven niet langer, wij hebben verbinding."

En toen waren ook de dodelijk vermoeide passagiers uit het busje spoedig gered.

Het was toen half vier in de morgen.

Om 9 uur 's morgens kon de eerste auto de rooi weer passeren nog tot de treeplank door de stroom rijdend.

Naar we vernamen, was de weg bij rooi Jan Gomez ook niet te passeren per auto, en moest ze door de militaire politie man voor man, gebonden aan een touw overgezwommen worden. Aan de overzijde is men toen met de auto van den Heer de Castro verder gereden.

Een woord van hulde aan onze kranige mariniers en militaire politie is hier zeker wel op zijn plaats, alsmede aan allen die regen en wind trotseerden om het leven van den naaste te redden.

Als deze bange nacht nu de aanleiding mag zijn om de weg van St. Nicolaas naar Oranjestad nu eens grondig te verbeteren, is het alweer een geluk bij een ongeluk.

[illegible] regen, 255 m.m. in 7 uur komt niet dagelijks voor. Maar in het algemeen is het bij ons op Aruba met de wegen treurig gesteld.

Van de nieuwe weg naar Sa Cruz is een heel stuk van de berm eenvoudig weggeslagen tot aan het asfaltdak, en juist daar waar de weg wel op een 8 meter hoge dam is gelegd.

Het is een levensgevaarlijke dag. En men zegt dat iedere Arubaan het voorspeld heeft.

Enfin hopen we, dat een nieuwe wind is gaan [illegible] ook Aruba wat redelijker zal [illegible] worden.

K
KRO
O

Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd -
Wereldprogramma
Zondag, 20 November 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „De Inlandse Missiezuster" door Pater M. van de Kimmenade C.S Sp.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlands Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via P.H.I. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Gramofoonmuziek.

NIEUWE CONSUL GENERAAL VAN VENEZUELA.

Met het S.S. Pericles is hier aangekomen de nieuwe consul generaal van Venezuela, Dr. Francisco Rodriguez Revero, oud minister van Verkeer en oud gouverneur van de staat Miranda.

Wij heten den nieuwen functionaris van harte welkom.

De vroegere consul, Dr. Manr. Pacanins heeft ons gisteren verlaten.

KON. NED. MARINE.

Gisterenmorgen kwam hier binnen H. Ms. Gelderland onder commando van Overste van Straelen.

Gisterenmiddag om 2 uur vertrokken de beide onderzeeërs de O. 15 en de O.12 onder commando van den Luitenant ter zee eerste klasse van Erkel.

NON TALI AUXILIO.

Ons werd de aandacht gevestigd op een inzending in de Union van 17 November ondertekend door „George" en waarin de verontwaardiging aan het adres van de Beursredactie aldus geuit wordt, dat de schrijver „meent dat „de tijd gekomen is, om deze redac„teur eens te tracteren op een blauw „oog of een kapot gebit, enz."

We zijn nu helemaal geen bewonderaars van de persoonlijke aanvallen, welke de Beurs de laatste tijd onderneemt en we kunnen heel goed begrijpen, dat dit een gerechte verontwaardiging kweekt.

Maar evenmin kunnen we bewonderen dat de Union plaats geeft aan dergelijke uitingen van verontwaardiging.

Ook in de rest van „George's" inzending valt veel te laken. Van dergelijke inzendingen kunnen misschien de lagere element genieten. Maar ze steunen onze zaak niet.

Laten we hier een voorbeeld nemen aan de waardige en fijne manier, waarop de katholieke Statenleden hun standpunt verdedigen en de tegenstanders weerleggen.

Filmbespreking.

„ALWAYS GOODBYE" (Roxy).

In Roxy draait een ernstige film, waarin zowel Barbara Stanwyck als Herbert Marshall een uitstekend spel te zien geven.

Een moeder heeft afstand gedaan van haar kind, welks vader door een auto-ongeluk om het leven is gekomen, om des te beter in haar onderhoud te kunnen voorzien. Zij slaagt er in carrière te maken en krijgt den man lief, die haar in haar moeilijkheden steeds geholpen heeft maar als de adoptiefvader van haar kind haar ten huwelijk vraagt, offert zij haar liefde voor den man op voor de kans, zodoende blijvend met haar kind verenigd te kunnen zijn.

Hier dus geen happy-end, waarbij alles op zijn pootjes terecht komt, maar een slot, zoals het leven nu eenmaal geeft. De film is sober gehouden zonder de gebruikelijke technische bravoures, zijwegen en Amerikaanse „geestigheden". In een woord een goede film, serieus, maar allesbehalve somber.

X.

„ROSALIE" (Cinelandia).

Een film met Nelson Eddy wordt gemaakt om deze auteur gelegenheid te geven zijn stemgeluid te laten horen. In „Rosalie" wordt hem daartoe dan ook kwistig de gelegenheid gegeven en maakt hij daarvan een [illegible] gebruik.

Als men de films dan ook moet geloven, is het leven van de Amerikaanse cadet een doorlopend festijn en gaan deze knapen uitsluitend zingend door het leven.

Het verhaal speelt gedeeltelijk in Europa en hoe de Amerikanen zich het leven van een koning in een denkbeeldige staat aldaar voorstellen, is de moeite van het zien waard.

De inhoud neme men op de koop toe, zoals gezegd gaat het om de zang en wie daarvan houdt, kan deze week in Cinelandia zijn hart ophalen.

STAAT

van het aantal vaartuigen, die 't eiland CURAÇAO in de maand October 1938 aandeden met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

ZEILSCHEPEN.

	Aantal	Bruto Inhoud	Netto per M³
October	142	14930	13100
Vor. maand	1335	132909	119652
Totaal	1476	147839	132752

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Bruto Inhoud	Netto per M³
October	632	7279166	4007203
Vor. maand	5079	56322952	30705851
Totaal	5711	63602118	34713054

N.B. Niet opgenomen zijn de schepen die binnenkomen van de kustvaart en van de visserij.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit „Beurs en Nieuwsb."

H.K.H. Prinses Juliana en Prins Bernhard zijn op het ogenblik de gasten op het landgoed van de graven Meilzynski bij Poznan.

In de Kamer maakte van der Goes aanmerking op een artikel van den voorzitter van de Alg. Rekenkamer, dat tot titel had „Vormt Duitsland een gevaar voor de Wereldvrede?" Spreker deelt mede dat een der leden van de regering spontaan zijn instemming met het artikel heeft betuigd. Colijn verklaart hierna dit nader te zullen onderzoeken. Waarschijnlijk betreft het hier echter de conventionele mededeling, „dat van de inhoud met belangstelling is kennisgenomen".

Hierna vindt de interpellatie Woudenberg plaats. Spr. vraagt den minister wat hem bewoog toen hij overging tot de bekende maatregelen tegen de wilde busdiensten.

De minister wordt gevraagd of hij bereid is de politionele maatregelen op te schorten totdat de nieuwe wet op het personenvervoer tot stand is gekomen.

De Minister van Justitie, Goseling antwoordde, dat de maatregelen waren genomen, deels ter uitvoering van de rechterlijke vonnissen, deels tot handhaving van het reglement op het autovervoer, dat z.i. bindende kracht heeft. De minister heeft aanvankelijk politiedwang geboden op trajecten waarover rechterlijke vonnissen waren uitgesproken. Na het vonnis van de Haagse rechtbank van 14 November zijn de maatregelen zo gewijzigd, dat slechts politiedwang wordt uitgeoefend in verband met een veroordelend vonnis. De minister kan niet beloven dat de genomen maatregelen niet zullen worden voortgezet. De eisende partijen zullen de diensten van Amsterdam op den Haag te Amsterdam dagvaarden. De veroordelingen van den president van de Amsterdamse rechtbank zullen met de sterke arm ten uitvoer worden gelegd.

Mocht de Hoge Raad de 12de December a.s. het autovervoer reglement niet verbindend verklaren, dan zal de minister overleg plegen met zijn collega van Waterstaat over de dan te nemen wettelijke maatregelen.

In de zevende ronde van het Avro schaaktournooi verloor Euwe van Capablanca. De rest der partijen werd afgebroken.

Keres won de [illegible] Reshevsky. Flohr en Botwinnik maakten remise. De partij Euwe-Reshevsky met na voortzetting der zesde ronde door Euwe opgegeven.

De regering besloot voorlopig twee barakkenkampen voor Joodse vluchtelingen in te richten.

Het initiatief is genomen tot stichting van een comitee tot voorbereiding van een internationale Kolonisatie Vereniging voor Joden. De eerste toezeggingen voor het te stichten fonds overschrijden een millioen gulden.

De toestand van de gewonden van de IJsvogel is goed vooruitgaande. De toestand van den Engelsman Miller is nog ernstig.

Een door Rembrandt geschilderd portret van Maarten Looten werd voor *f* 102.000,— naar Amerika verkocht.

Omdat de wijzere meestal steeds toegeeft, duurt de wereldheerschappij van de dwaasheid voort.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededeelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

20 Nov. 1938 A-klasse	Feyenoord — R.C.C. (Jesurun)	
20 Nov. B-klasse	Atlantico — Sparta (Dania)	*
20 Nov. 1938 Junior-klasse	Hercules — R.C.C. (Casper)	**
27 Nov. 1938 A-klasse	Hercules 1 — Hollandia 1 (Corsica)	
27 Nov. 1938 B-klasse	D.C.C. — Sparta (Nevel)	*
4 Dec. 1938	BONDSOEFENINGEN	
4 Dec. 1938 Junior-klasse	Jong Holland — Scherpenheuvel (Da Costa Gomes)	**
11 Dec. 1938 A-klasse	Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (Elfrink)	
11 Dec. 1938 B-klasse	Atletico — Jong Curaçao (Ercol)	*
18 Dec. 1938 Res.A-klasse	Hollandia 2 — Scherpenheuvel 2 (Joens)	
18 Dec. 1938 B-klasse	Atlantico — Atletico (de Rooy)	*
8 Jan. 1939 B-klasse	Atletico — D.C.C. (?)	*

RIO CANARIO.

20 Nov. 1938 A-klasse	Asiento 1 — S.U.B.T. 1 (Elfrink)	
20 Nov. 1938 B-klasse	Arsenal — Jong Curaçao (Ercol)	*
4 Dec 1938 Res.A-klasse	Hollandia 2 — S.U.B.T. 2 (Joens)	*
11 Dec. 1938 Res.A-klasse	Hollandia 2 — Hercules 2 (Tuin)	*
18 Dec. 1938 Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (Tuin)	
18 Dec. 1938 B-klasse	Atlantico — D.C.C. (Nevel)	*

SCHERPENHEUVEL.

27 Nov. 1938 Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Schrepenheuvel 2 (Pengel)	
27 Nov. 1938 B-klasse	Be Quick — Jong Curaçao (Brakke)	*
4 Dec. 1938	GEEN WEDSTRIJDEN.	
11 Dec. 1938 Res.A-klasse	Feyenoord 2 — Scherpenheuvel 2 (Brakke)	
11 Dec. 1938 B-klasse	Atlantico — Hilversum (Wix)	*
26 Dec. 1938 Res.A-klasse	Asiento 2 — Scherpenheuvel 2 (Pengel)	

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 3 uur n.m.
De met ** aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
[illegible] 15 uur.

Heren Scheidsrechters worden verzocht bovenstaand programma [illegible] te gaan en ingeval zij aangewezen zijn om een wedstrijd te leiden op een datum, dat zij door werkzaamheden, enz. niet in staat zullen zijn op te komen, zulks tijdig te berichten aan den competitieleider, G. M. Beltram, Bergstraat No. 17, opdat in de vervanging kan worden voorzien. Dit ter voorkoming, dat wedstrijden niet door zullen gaan, wegens niet opkomen van scheidsrechters.

HET BESTUUR.

Aankomst en vertrek der schepen over de maand November 1938

22 Amk.	Santa Paula	New York	La Guaira	
23 Noorsch.	Ciss	Maracaibo	Aruba—Maracaibo	
23 Fransch	San Francisco	Cristobal	Le Havre	
23 Ned.	Flora	Prt. Cabello	Aruba—Maracaibo	
23 Ned.	El Libertador	Aruba-Macbo	La Guaira	
23 Eng.	Mataroa	Panama	Southampton.	

AANBESTEDING.

De Directeur van Openbare Werken zal op Vrijdag den 25sten November 1938 des namiddags te twee uur te zijnen kantore te Parera in het openbaar aanbesteden:

Het uitbreiden van het Bestuurskantoor te Oranjestad Aruba.

Bestek en teekeningen zijn verkrijgbaar vanaf den 18den dezer bij den dienst van Openbare Werken te Parera, Curaçao en bij den dienst van Openbare Werken te Oranjestad, Aruba tegen betaling van f. 10.-- per stel. Restitutie per ongeschonden stel, binnen 3 dagen na aanbesteding ingeleverd, f. 9.-- per stel.

Inlichtingen volgens bestek.

De Directeur van Openbare Werken,
get. J. TEN BRINK.

Wij denken juist aan niets méér dan aan hetgeen we het liefst vergeten.

VOOR DE KEUKEN.

„Het gaat zo langzaam".........

„Maar lang koken verhoogt juist het aroma van deze schotel.

Door Dorothy Greig

Mijn eerst Pot Roast kookte ik onder het waakzame oog van grootmoeder. Met jongemeisjes ongeduld lichtte ik voortdurend de deksel op, om te zien „hoe het er mee stond."

„Waarom duurt het zo lang?" vroeg ik. „Kunnen we het niet wat vlugger?"

„Sommige dingen in deze wereld vragen veel tijd om hun volle fleur en geur te krijgen", was het ernstige antwoord. „Een fijn karakter is één, en Pot roast is twee. Wat, met één zwaai heel wat zwaarwichtige zaken scheen af te doen.

Het is nog altijd waar dat lang en langzaam koken, zijn toverkracht, als het ware, uitoefent op Pot Roast.

Laat het zachtjes pruttelen. Kruidt het smakelijk. En geeft het zijn tijd. Let op de ongewone kruiding bij dezen Pot Roast.

Pot Roast van Rundvlees.

4 pond rundvlees opgerold, ¼ kop bloem, 2 theelepels zout, ⅛ theelepel peper, ¼ kop niervet of 3 tafellepels vet. Groenten (2 pennen, 1 bosje selderij, 1 ui, middelmatige grootte), 1 busje tomatensoep.

Een stuk rundvlees van de rug, romp, dij of schouder wordt voor Pot Roast gebruikt. Meng de bloem met het zout en de peper. Wrijf het vlees met een vochtige doek, bestrooi het daarna met bloem en kruiden. Smelt het niervet en bak het vlees er lichtjes mee, aan alle kanten.

Plaats het gebakken vlees op een laag standertje op de bodem van een flinke ketel of Hollandse oven. (Rundvleesbeenderen kan men op de bodem van de ketel leggen en daar het vlees opzetten, als men geen standertje bij de hand heeft.

Snij de groenten stuk en doe ze in de pan, waarin men het vlees gebakken heeft. Kook ze een tien minuutjes in het vet, voeg er dan een kop warm water bij en giet alles over het vlees.

Leg de deksel er lichtjes over en kook het vlees twee uur, terwijl men het zo nu en dan eens omkeert. (Het vleesnat komt uit het vlees en het vlees kookt tenslotte in zijn eigen jus).

Voeg er dan een busje tomatensoep bij en kook nog een uur. Leg het op een warme schaal en maak het op met kegelvormig gegoten aardappel-puree.

Jus voor Pot Roast.

Haal de groenten uit het nat van Pot Roast. Schep het vet er af.

4 tafellepels vet, 4 tafellepels bloem, 3 tassen jus (vleesnat en tomatensoep van het vlees).

Kook de bloem in het vet tot het beslagen is. Voeg er dan drie kopjes nat bij, vleesnat van het vlees met water erbij als dat nodig is, om drie kopjes jus te krijgen. Voeg er het vet en de bloem bij en kook het tot het dik wordt. Kruid het als het nodig is.

Als een vrouw een geheim niet wil horen, wees er dan van overtuigd dat ze het reeds in bijzonderheden weet.